

HẠ BUỒN

Mai Anh Tuấn

Chiều buồn chiều rơi, chiều ấm chiều nắng nghiêng soi, Tình
... buồn người ơi, còn mong ngày tháng xa xôi, Giòng

buồn tình ơi, từ khi tình mới lên ngôi, Em có về
lệ còn trôi, dù sao tình vẫn chưa nguôi, Em ngược nhìn

đây, cho nắng nhẹ bay, hôn cánh vai gầy, Cho chữ là
cao, suối tóc chảy sau, trăng khuyết ngang đầu Bóng tối chìm

thơ, cho nắng là hoa, cho tươi làn gió. Người...
sâu, lấp lánh ngàn sao, ngã xuống vào

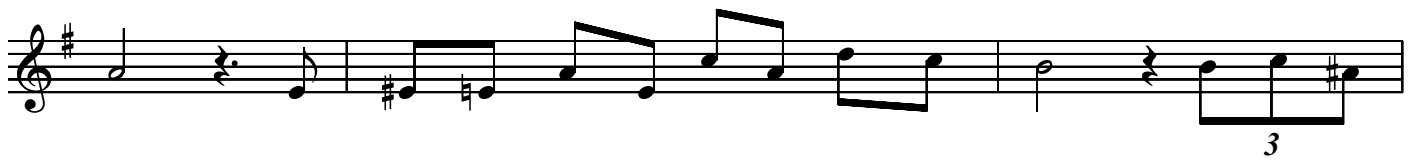
nhau. Nắng lung linh trên làn tóc rối, Nắng treo muôn tơ vàng sáng

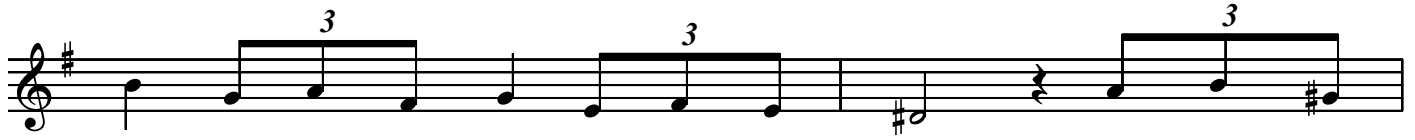
chói, Nắng loang trên môi cười, Nắng ôm hôn chân người, Rồi tàn mong

manh hắt hiu trên vùng tiếc nuối. Hạ buồn Hạ ơi, Hạ nghe nhạt đắng trên

môi Một vùng trời xanh, làn tóc còn mãi buông trôi, Hun hút nhìn

nhau, cắn nát niềm đau cho đến ngọt ngào, Rơi những ngọn

dao, tay níu cuồng sâu, giữ lấy đời nhau.